

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח תמוז א"ה יום ב' ג' - מברכים החדש המולד: יום א' שעה 3:36 {בארה"ב 4:36}, ו-15 חלקים

פרשת קרח - שלח בחו"ל

מברכים - כ"ח סיון תשפ"ג אמת ד'
גליון תתקכ"א

זמני כניסת ויציאת השבת			
ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
9:02	8:32	7:26	
9:04	8:29	7:11	ירושלים
9:42	9:30	8:12	שלח בחו"ל

משולחן גבוה

אמרות קודש מדבחה"ק זיע"א

ויקח קרח (טז, ז)

למה נסמכה פרשת חוקת למפרשת קרח לומר
לך שתקבל את ההנהגה העליונה בתור חוק
ללא חקירת הטעם ובלי התחכמות

וכפי שאמר רה"ק קוה"ק מרן רבינו דוד
מלעלוב זיע"א: "אילו לא היה קרח מתחכם
לא ה"י בא למה שבא". (קדושת מרדכי)

פירש"י וקרח שפיקח היה מה ראה לשטות
זה, פירוש מה ראה לשטות זה "להיות
פיקח". ועמוק הוא. (שיח שרפי קודש מהרה"ק
קוה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א)

עוד איתא (שם בספר שיח שרפי קודש) בזה"ל:
בליל שבת קודש בדרך שיחו אמר בה
הלשון: בהיותי אצל הרב הצדיק רבי משה
מלעלוב זצלה"ה זיע"א בשבת פרשת קרח
לא שמעתי ממנו שום דברי תורה רק בכל
הסעודות אמר הרבה פעמים: "וקרח שפיקח
היה, צו קלוג טאר מען נישט זיין" (יותר מד
פיקח אסור להיות).

ולהבין דבריו הקדושים, דהנה כל איש
הישראלי מזהיר לשמור את עצמו שלא ילך
בהתורה הקדושה בשום התחכמות כלל, כי
אם הולך חלילה בהתחכמות ויכול ליפול ח"ו
להתחכמות רעין ובישין רה"ל ויכול ליפול
ח"ו לכל הרהורים רעים ומינות ח"ו, רק יאמין
באמונה שלימה בפשיטות מה שהזיהרה
התורה הקדושה לעשות ושלא לעשות".

"זהו שמוזהיר התנא כל שיראת חטאו
קודמת לחכמתו ומתקיימת, כי
לכאורה קשה על דתן ואבירם כי לפי הידוע
שהיו גדולי ישראל ובדאי היה להם אנשים
אשר היו מסתופפים בצילם הנקראים בשם
חסידים שלהם.

היתכן איך היו יכולים להיות דבוקים בהם
הלא ראו בהם כל מה שעשו היה שלא כמו
שכתוב בתורה, הם שהותירו מן המן, ועוד
הרבה דברים כידוע, וא"כ איך מלאה לבם
להתחבר בהם.

אך זאת היתה שהמה היו הולכים תמיד
בתורה בהתחכמות ואמרו מאן יימור שאם
נותר מן המן שיתלעו ועשו זאת למען יברר
האמת שכל מה שכתב בתורה הוא אמת ונכון
המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

וקורח שפיקח היה יסוד המחלוקת הוא בא מגאות

השומעים מיט ועמען האט ער
גיהאלטן דעמאלט'ס היינו אם היה
לציידו של משה רבע"ה או חלילה
לציידו של קורח, אז ענה וא"ל הה"ק
זי"ע שהוא עמד מן הצד ולא חיוה
דעתו לא לכאן ולא לכאן ושוב
שאלוהו השומעים היתכן, וכי יתכן
שאדם גדול כמוהו לא יהיה ודאי
לציידו של משה רבע"ה שהוא אמת
ותורתו אמת היתכן שבר ישראל
שכשר במעשיו יסתפק באמת פשוטה זו, אז ענה וא"ל הה"ק
וכי מה אתם סבורים שהיתה זו סתם תקופה פשוטה, וכי קורח
ואנשיו היו סתם פושט'ע מענטשן והלא הם היו אנשים גדולים
ביותר גרויסע ת"ח גאונים וצדיקים ולכן יכלו לטעות אחרים
רה"ל עד שאפילו לעומד מן הצד גם היה דבר קשה, שהיה שם
כזה בלבול המוחות רח"ל וכאלו נסימות עד שאפי" לעמוד מן
הצד היה גאר א גרויסע זאך וממילא שאי"ז לפי הבנתנו
והשגתנו להבין המחלוקת על הכהונה שם.
ומי"מ איתא מצדיקים לפרש בערך בסגנון זה און אויף דעם
סארט נוסח עה"פ רב לכם בני לוי פירש"י דבר גדול אמרתי
לכם שכולם אובדים ואחד אשר יבחר בו ה' יציל וקרח שפיקח
היה מה ראה לשטות זו עינו הטעות ראה שלשלת של גדולה
יוצא ממנו שמואל ששקול כמשה ואהרן וכ"ד משמרות מבני
בניו כולם בעלי רוח"ק לכן אמר אפשר כל זה ממני ואני אעמוד
מן הצד לכן טעה בעצמו שהוא יהיה האחד שניצול ולא ראה
יפה ומשה היה רואה ע"כ מלש"ק.

א"כ מכאן שקרח לא היה אדם פשוט אלא אדם גדול ובעל
רוח"ק, וא"כ אך הוא שבא אדם גדול כמוהו לכאלה מעשים
וטעויות כאלו אשר לא ייעשו, וכידוע שבתה"ק אי
פשטעא"ס ולכן ממילא י"ל שיתכן שבאמת היה קורח מגדולי
בני לוי והיה עובד ה' גדול במדריגות גדולות כמו שאמנם יאה
לבני לוי ולכן היה מבני עליה שיש להם השגות במדריגות של
עבודת השי"ת ולכן היה מכיר ומשיג היטב גדול המדריגות של
הכהנים בימים ההם, ולכן הגם שהיה בעל מדריגה בעצמו היה
משתוקק ורוצה שהכהנים בימיו היה להם גולדיגע גרויסע
מדריגות ע"י עבודת הקודש שלהם עבו הקרבנות שעשאום
בכוונות ויחודים גדולים וע"י היו שטייגן מיט גרויסע מדריגות,
ולכן היה קרח אף הוא משתוקק אויך צו שטייגן אזאלעכע
מדריגות ובפרט אלו של הכה"ג שנכנס ביוה"כ לפני ולפנים
שזה עבודה שאין לנו שום השגה בזה, וכדאי מצדיקים ששם
לא היה כה"ג בכלל בבחי' מענטש אלא בבחי' מלאך כידוע,
וממילא נפשו של קורח מאוד השתוקקה להיות זוכה לאלו
המדריגות המונוות ויחודים של אלו הכהנים שהיו בימים ההם
בעלי מדריגות כראוי לאהרן הכהן קינדער ושל הכה"ג
בפרט, וביותר שהוא היה מבני לוי שמשרתים את הכהנים
באוהל מועד ומסייעים אותם בעבודתם, לכן השתוקק ג"כ לזה
להגיע ליתר מדריגות כהכהנים ואפי" כמו כה"ג שאצלו הם די
גרעסטע מדריגות של דביקות השי"ת ביחודים גדולים, ובפרט
ביוה"כ שאז הכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
השם המפורש יוצא מפי כה"ג בקדושה וטוהרה היו כורעים
ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים בשכמל"ו ונפל אז על
כולם פחד נורא מהדר ה' ופחד גאון ע"י עבודת כה"ג שהיתה
אזא הייליגע זיסע לעכטיגע עבודה כפי שהיה נראה אז יוה"כ
וכן כל השבתות וימים טובים ושאר כל הימים איש כפי
המשך בעמ"ב

לכך יש לנו להתעכב ולהתבונן שהגם שכבר אמרנו שאין לנו השגה
בגדלות קורח ועדתו ובמהותם וגם ידוע שהה"ק הרבי החוזה
מלובלין זי"ע כשהיה מדבר על קורח היה רגיל על לשונו הלשון די
הייליגע זיידע קורח, שבהיותו מצאצאי של שמואל הנביא
מצאצאי קורח, ולכן נמצא שאף הה"ק מלובלין זי"ע היה ג"כ
מצאצאי של קורח ולכן היה רגיל להתבטאות עליו די הייליגע
זיידע קורח וממילא שיש לנו ללמוד מזה שאין לנו שום השגה
בקרח ומהותו וגדלותו וענינו ואם אפי" אחר שנבלע באדמה נקרא
בפי הה"ק הנ"ל זי"ע די הייליגע זיידע קרח כש"כ שלפנ"ז היה כן
וכש"כ בשעת החטא ולפני החטא, ואין לנו שום השגה בו ובמעשיו
שעשה שם וכמו שמקובל ומסופר מהה"ק בעל הישמח משה זי"ע
שסיפר ע"ע שזוכר א"ע בגלגוליו הקודמים שהיה בעולם ואחד
מהם בימיו של משה רבינו ע"ה ומעשה של קורח ואז שאלוהו

מעשה

כך נתקיים בהידור בתניוק שנשבה
לכלב תשליכון אותו!

שבוע! סבא שלי אמנם לא אכל זאת מחמת מליחותם והיה משליכם לכלבו, אך תמיד, אבל תמיד, היה משנן ומבהיר כי עלינו ללמוד מאורחותיו של אותו יהודי שבמסירתו נפש דאג לחבירו. סיים הסטודנט והדגיש שוב, במסגרת לימודי הסטודנטים בקרב כל מיני תדות ועדות, אך אכן נוכחתי לדעת כי סבי צדק ואין כמידת טובם של היהודים.

בעלת הבית התרגשה למאוד, ושאלה אותו איך קראו לאותו חבר מסור של סבך, 'יצחק' ענה הנכד מי יתן, אי פעם ואזכה למצוא אותו. אמרה לו בעלת הבית, הנה יצחק זה 'בעלי הוא' שהיטיב עם סבך, וישוב הוא כעת למטה במשרדו, מיד אקרא לו ויעלה. ר' יצחק עלה, התיישב עם הנכד הסטודנט וגילה והודיע לו שיהודי טהור הוא לכל דבר, והחל מגולל עמו שיחה על התורה והיהדות, הנכד, שלא כסביו, גילה התעניינות במידה רבה, וכך במשך תקופה שב את אט, והחל שומר תורה ומצוות עד שנעשה בעל תשובה אמיתי.

בדרך פלאית של השגחה פרטית הועיל אותו אוכל שהושלך לכלב, שדוקא סטודנט זה ידפוק על בית זה ויספר את סיפורו.

סופו של הסיפור מרגש לא פחות, עברה כשנה מאז חזר הנכד בתשובה, והנה הסב גם הוא שב על עקבותיו בתשובה שלימה, והתקיים בהם הכתוב 'השיב לב אבות על ידי בנים ולב בנים על ידי אבותם', וגם זה בכח אותו אוכל כשר שהוגש שנה שלימה ל... כלב. ברוב הימים תמצאנה!

ללמדנו בא, שאין מעשה טוב שיווד לתהום, כולם פועלים גדולות ונצורות אם במקדם אם במאוחר. ודבר זה תשובה ניצחת היא ליצר הרע, שבתחבולות בא אצל האדם ומפתהו בחלקלקות לשונו, מה יתן לך ומה יוסיף לך מצוה נוספת זו, אך לא כן הדבר, כל מעשיך בספר נכתבים, ויבוא היום והמה יועילו ויפעלו את פעולתם, ואין שום מצוה ולימוד תורה שהולכת לאיבוד, והקב"ה משתעשע ונהנה מכל יהודי ומכל מעשה ולו הדל ביותר.

אומרת התורה בפרשתינו, 'וְהָנָה פֶּרַח מֵטָה אֲהָרָן לְבֵית לֹוִי, וַיָּצֵא פֶּרַח וַיִּצְצֶן צִיָּן' (ח, כג), מתרץ הגאון רבי משה פינשטיין צ"ל בספרו 'דרש משה', כיצד הוציא מטה אהרן שקדים והפרחים כבר נשאר, הרי כשיוצאים הפירות, הפרחים כבר נובלים ונושרים? לאיזה טעם נצרך נס גדול זה??

ביאר הרב יסוד נפלא מאד: ללמדנו שכל הדברים המביאים לקדושה, אינם בטלים ונעלמים! וכל עמל האדם לתורה ומצוות, גם אחרי קיום המצווה שהיא הפרי, הפרחים עצמם - שהם העמל הטרחה והצער שבאו לו כדי לקיים המצווה, הרי הם קיימים ועומדים לעד, ושכרם שמור לו לבעליו לנצח!

לאשפה, הרי השקעתי בכך הון ודמים תרתי משמע. אל דאגה, כספך לא ירד לטמיון כלל, וחלילה לא זרקתי אוכל לאשפה, את האוכל הגשתי ישר לכלב שלנו, והוא אוהב מלוח, הוא לא הותר ממאכליך שרד ופליט. ואכן כפי עיניך הרואות השמין הכלב מאז והתפטם כדבעי, כל זאת בזכותך ובזכות מאכליך, ואכן תודה רבה, אך מעתה ואילך אסתדר לבדי ואינך צריך לטרוח עבור הכלב...

ר' יצחק נאלם דום, ליבו נשבר לרסיסים בקרבו וסירב להאמין, מה?! טרחתי עמלתי ושילמתי ממיטב כספי בעבור כלב?! סברתי לתומי כי יהודי נוסף בדרך אל האור, והנה התבדיתי, אוי לי ואבוי לנפשי. מה פשעי ומה חטאתי כי נתקיים בי בהידור 'לכלב תשליכון אותו'. בשה"כ רציתי להועיל ליהודי חברי, והיה זה שכרי?! שנה של מסירות נפש בכדי לזכות כלב עם אוכל גלאט מהדרין?! הוא חזר לביתו והסתגר בחדרו, ובכה בדמעות שליש כשכולו תמיהה על רצונו הטוב, ומה שחשב שנעשה מצווה, הלך לריק.

עברה כמה שנים, ועל דלת בית באיור היהודי בברוקלין דופק סטודנט. היה זה במסגרת לימודיו באוניברסיטה כשקבוצת סטודנטים גוים עסקו בלימודי יהדות, במהלכה הוצרכו לעקוב מקרוב אחר חיי היהודים ואורחותיהם, ועל מטבח הבית היהודי בעלת הבית פתחה את הדלת והוא הציג את עצמו וביקש את רשותה להיכנס אל הבית לראות את התנהגות היהודים, וללמוד על המטבח ודיניו. היא הכניסה אותו במאור פנים יהודי, וכיבדה אותו במנת דגים מוכובדת שגמרה זה עתה לבשל לכבודה של שבת, הרעב הכה בו והוא נענה להצעתה בחפץ לב, זאת על אף האיסור מצד המכללה להסכים להתיידד עם היהודים חלילה...

סבר הפנים היפות שהתקבל בהן, הייתה זרה לו, הוא לא הכיר הכנסת אורחים ומידות טובות שכאלו ואהבת הזולת שכזו, הוא השיב לה על התפעלותו העצומה בשבח העם היהודי, וכשהוא מסיים פלט והוסיף: נראה כי אכן צדקו דברי סבי... היא כלל לא הבינה במה מדובר, ולכן שאלה אותו לפרש דבריו, וענה לה, שסבא שלו היה משנן תמיד ללא הרף כי אין כמו העם היהודי, במאור פניו הייחודי והכנסת האורחים שלו הפלאית, ואכן רואה אני עתה שהוא צדק.

מנין ידע זאת סבך, שאלה בעלת הבית, והוא השיב כי סיפור ארוך זה, והכל התחיל מעת שהסבא התאלמן לפני כמה שנים, ויהודי מיוחד הביא לו מנות אוכל מדי

שני יהודים שותפים בעסק התכשיטנות חיו בארה"ב. מרחק רב הבדיל ביניהם, בעוד האחד ר' יצחק, היה יהודי חסידי וירא שמים, היה שותפו תינוק שנשבה, שלא ידע בין מימיו לשמאלו ביהדות, החסיד ניסה בכל עת להשפיע על חבירו לשנות את דרכיו ולהתקרב, אך הדברים נפלו על אחיניים אטומות. ויהי היום, ואשת השותף הלכה לעולמה, כשבא שותפו החסיד לנחמו וראה עמוק באבלו חישב כי עתה היא שעת הכושר הנכונה והחל לשדלו בדברים כי אולי ושמה הזמן גרמא להתחזק בתורה ומצוות לעילו נשמתה.

ואכן, הפעם נפלו דבריו על אחיניים קשובות השותף החל לחשוב מעט ולהרהר, ולבסוף ענה כי אמנם חשב כבר על כך והיה אכן רוצה להתחיל להתחזק בכשרות, אך היות ואשתו איננה, ומסעדה כשרה אין באזורו לקנות מאכלים כשרים, וגם בניו אינם דתיים, לכן יקשה זה עליו מאוד, והוא נמנע מלקבל על עצמו את המצווה הזאת. חבירו הנאמן שמצא פתח פתוח בדבריו, קפץ ואמר, אני אארגן בשבילך אוכל כשר, ועליך נשאר רק להקפיד לאכול מאלו בלבד.

השותף הסכים לדבריו, ומאז היה מרחיק ר' יצחק נדד לעיר סמוכה, שם שכנה מסעדה כשרה למהדרין, קנה ממיטב המאכלים שיספיקו למשך שבוע והביאם לבית שותפו בשפע.

סדר זה היה קשה מאוד לאותו חסיד, הנסיעה הארוכה והזמן שהקדיש לכך, וגם הממון הרב שהשקיע במאכלים לקחו ממחייתו המזערית, אך בכל פעם התחזק כי בזכותו אוכל יהודי נוסף בכשרות, והיה זה שכרו, ואדרכה לפום צערא אגרא. כך עבר שנה תמימה בלא להפסיד שבוע.

עברה השנה. ובאחת הפעמים שהביא ר' יצחק לשותפו את מזונותיו לאותו שבוע, פנה אליו הלה ואמר לו, ידידי יצחק, אני מעריך אותך למאוד על כל השנה, אך כבר הבאת די, ומהיום והלאה הינך פטור ואינך צריך להביא לי יותר, אינני רוצה שתמשיך לטרוח למעני. ר' יצחק לא ויתר על הזכות והתעקש כי רוצה להמשיך בהסדר זה. ענה לו חבירו, אל תכעס עלי, אך דע לך שלמשך כל השנה האחרונה לא אכלתי כלל ממה שהבאת לי, אכלתי משלי, אוכל לא כשר...

החסיד לא ידע את נפשו, וחישוב להתעלף... זאת למה, שאל בטרנויה קלה, מה אכפת לך לאכול כשר. השותף השיב כי האוכל שהביא היה מלוח במקצת לטעמו והוא אינו אוהב מלח, לכן העדיף לאכול אוכל שלו נטול מלח. בתמיהה מהולה בכעס שאל את חבירו, וכי בעבור כך לא אכלת, בגלל טיפת מלח זרקת אוכל של שנה שלימה

הילולא דצדיקא

כ"ג סיון	- רבי יהודה אסאד ב' שו"ת מהר"א אב"ד סאראדאלי (תרמ"ו) רבי יעקב ב"ד יוסף פולק מלובלין רבו של רבינו הרמ"א (רפ"ח) רבי ישראל אר"י ולמנובסקי ב"ר שמואל נטע אב"ד עמי ובעמח"ס חיי נפש (תשס"ג) רבי שמואל צבי קובלסקי ב"ר בנימין רב ביהמ"ד סוכטשוב ב"ב (תשנ"ג) רבי יצחק ב"ר אברהם מבראגא התן רבי מרדכי מליעביט טשערנבול (תרצ"ט)
כ"ד סיון	- רבי יעקב יצחק מבלנודוב ב' אמת ליעקב ב"ר חיים (תרי"ג) - התנאים רבי שמעון בן גמליאל. רבי חנינא סגן הכהנים. רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול (ג"א תתע"ז)
כ"ה סיון	רבי שמואל מהרגליות מוסטריא - סטובוב ב"ר סנדר (תקפ"ו) רבי ישראל חיים ב' לוקוטי מהר"ח מראהוב ב"ר יהודה פרידמן (תרפ"ב)
כ"ה סיון	- התנאים רבי שמעון בן גמליאל. רבי חנינא סגן הכהנים. רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול (ג"א תתע"ז) רבי אריה לייב ב"ר אשר אב"ד מיוסק ומינץ - שאנת אריה (תקס"ח) רבי אליהו מוויסקוט ב"ר אברהם יוזפא השרף מקאנסקא-אולא - אווד אליהו. רבי יחיאל מיכל מקורמא ב"ר צבי מנחם מענדל. רבי חיים ב"ר מרדכי אפרים פישל

פעם אחת בא רבינו הקדוש מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א עם בנו הרה"ק מרן רבינו משה זיע"א להרה"ק החוזה מלובלין, ולהרה"ק מוהר"ד היה תמיד הדר מיוחד בחצר של הרבי מלובלין לאכסניא, גם בפעם הזאת ציווה מרן מוהר"ד לפרוק החפצים אל האכסניא הלזו והוא הלך לקבל שלום מרבו הקדוש, ובנו הרה"ק ר' משה'לי נשאר עומד אצל העגלה.

ויהי כאשר התחילו לפרוק החפצים בא הרה"ק ר' קלמן בעל "מאור ושמש" זיע"א וקצף על העגלון על אשר הוא נושא החפצים אל החדר הזה ומשיג את גבולו, בעת אשר לא יבצר מהם להשיג אכסניא אחרת הפנויה לפנייהם.

אבל רביה"ק ר' משה לא רצה לשנות מפקודת אביו הקדוש, לכן הלך אל אביו הקדוש וסיפר לו כי הרה"ק ר' קלמן מונע להכניס החפצים להחדר, ואז עדיין לא קיבל אביו הקדוש שלום מאת הרבי מלובלין ועוד לא ראה פני רבו הקדוש רק הלך בבית החיצון הנה והנה.

ויהי כשמעו את דברי בנו הקדוש ר"מ נתעורר ואמר: א"כ כאשר הרב ר' קלמן קצף עליך נקומה וניסע לביתי בחורה. וילך ויצו על העגלון לטעון את החפצים על העגלה ולנסוע לביתו.

כראות זאת הרה"ק ר' קלמן ה"מאור ושמש" יצא ופייס את רביה"ק מרן מוהר"ד וא"ל כי הוא מוסר לו את החדר כרצונו הטוב, ולמה יחרה אפו בעוד אשר עוד בידו לתקן את עוות, אבל רביה"ק מרן מוהר"ד לא פנה אל בקשתו וישב עם בנו הקדוש מרן רבי משה על העגלה ונסעו יחדיו לביתם לעיירה לעלוב.

לבעל ה"מאור ושמש" כאב מאוד מהלכיו של מרן מוהר"ד שלא הסכים בשפוי"א להישאר לובלינה. וילך אל הרבי מלובלין במר נפשו ויספר לו את אשר קרה לו עם הרה"ק מרן מוהר"ד מלעלוב, וישחק הרבי הקדוש מלובלין ואמר להרה"ק ר' קלמן: "עוד לא ירדת לסוף דעתו של הקדוש ר' דויד'ל, דרכו בקודש כאשר יבוא אלינו הוא פותח לנו כל השערים עד היכל העליון,

וכאשר גמר את מעשהו בחדר החיצון והודיעוהו את אשר עשיתם לו עם האכסניא. אז מצא סיבה לנסוע לביתו."

אמר החוזה מלובלין "בעת שיבוא הגואל צדק או כל העולם ימירו וידעו מעלת הצדיק ר' דויד'ל מלעלוב."

בצל הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א לאחר הסתלקות היהודי הקדוש מפשיסחא זיע"א, היה דעתו של רביה"ק מרן רבינו משה מלעלוב

בצל רבוה"ק

סיפורים נפלאים, מפ"ק רבוה"ק נשמעים להגל יו"ד דה"מאור ושמש" זיע"א תמוז

זיע"א לנסוע להסתופף בצל הרה"ק רבי ישעיה מפשעדיבו זיע"א, והרה"ק רבי יצחק מווארקא רצה לנסוע אל הרה"ק ר' בונם מפשיסחא זיע"א.

באותה עת שלח הרה"ק בעל"מאור ושמש" זיע"א במכתב מיוחד שיבואו אליו. אלא שהם נמנו וגמרו ביניהם לנסוע אל הרה"ק רבי מרדכי המגיד מטשערנאביל זיע"א לשאול את דעתו בנידון להיכן עליהם לנסוע ובצל מי להסתופף.

משבאו אל המגיד מטשערנאביל סיפר לכל אחד מהם סיפור זבו רמז לכל אחד לעשות כרצונו כפי שכבר היה בדעתו טרם באו אליו, ולאחר ששאלו אותו שוב להיכן עליהם לנסוע אמר להם שברור שמרן רבינו משה מלעלוב יסע כרצונו אל הרה"ק מפשעדיבורו, והרה"ק רבי יצחק יסע כרצונו אל הרה"ק מפשיסחא, וכך היה.

אודות מעלת חובת לימוד בספה"ק "מאור ושמש"

כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א ובנו כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א היו מצווים לאברכים ובהורים ללמוד ולהגות בספר הקדוש "מאור ושמש", וגם אלו שהיו באים לשאלו על איזה ספר חסידות כדאי להם להגות וללמוד בהם היה מורה להם שיהגו ויעסקו בספר הקדוש "מאור ושמש".

*

מרן הרמ"מ זיע"א היה מהגלא בפומיה בלשון קדשו: "דער ספר מאור ושמש איז איין שטיק חסידות" - ספר הקדוש "מאור ושמש" הוא כל מולו חטיבה אחת של חסידות.

*

בתשל"ב בליל עשרה בטבת - יומא דהילולא של הרה"ק רבי ירחמיאל יוסף זיע"א - בנו הקטן של רביה"ק מרן רבינו אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א, נסע רביה"ק הרמ"מ זיע"א לעיר בת ים לביקור אצל הרה"צ רבי שלמה בירדמן זצ"ל בן רבי ירחמיאל.

הרמ"מ נטל ידיו לסעודה להגל יום ההילולא שם לכבוד ההילולא של הצדיק. באמצע הסעודה שוחח רבינו עם שאר בשדו רבי שלמה בסיפורי צדיקים, ובין השאר הרבו לשוחח מהגה"צ רבי מרדכי מסוסנובצא זצ"ל הי"ד אחיו של רבי שלמה.

וסיפר הרה"צ רבי שלמה לפני מרן רבינו הרמ"מ מלעלוב זיע"א שאחיו רבי מרדכי כשהגיע לבקר בארץ ישראל שאל אותו אם הוא לומד ומתמיד בלימוד הספה"ק "מאור ושמש", והזכיר לפניו באותה שעה מה ששמע מחותנו ודודו הרה"ק רבי אלטר מסוסנובצא זיע"א שהרה"ק רבי שלמה מבאבוב זיע"א התבטא בקדשו לאמור שהספה"ק

"מאור ושמש" הוא "שולחן ערוך של החסידות".

מסירות נפש דרך הלון המקוה

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ זיע"א, שבהיותו בעיר קראקא הראו לו שם את החלון של המקוה אותו סגרו על מנעול מתנגדי העיר כדי שהחסידים לא יוכלו לטבול במקוה מי כידוע היתה קראקא עיר של הרבה מתנגדים שהתגוררו בעיר, ומשום שרצו להתנכל לחסידים סגרו להם על מנעול ובריה את המקוה כדי שלא יוכלו לטבול בהם כדרך של החסידים.

אבל הרה"ק המאור ושמש שלא הסכים לוותר על הטבילה במקוה נכנס וקפץ מתוך חלון צר מאוד וכך טבל עלה ונסתפג.

והוסיף מרן רבינו הרמ"מ לאמור, שאינו מבין כלל כיצד נכנס הרה"ק ה"מאור ושמש" דרך אותו חלון למקוה הנ"ל, כי כלל אינו שייך להיכנס דרך אותו חלון קטן וצר שום אדם.

אמר רבינו הרמ"מ כי "לדבר מזה צריך לזה מסירות נפש של ממש כדי להיכנס לשם".

הייחוד הקדוש

עוד סיפר רבינו הרמ"מ סיפור ששמע בעיר קראקא ששם התגורר הרה"ק בעל ה"מאור ושמש" זיע"א. כי באותו לילה שהיהודי הקדוש מפשיסחא זיע"א נסתלק לשמי רום, הסתובב בעל המאור ושמש בחדרו והתבטא שיש ייחוד מיוחד שאותו ייחוד אפשר לכוון רק בארץ ישראל, ובחוץ לארץ אם רוצים לכוון זאת חייבים לבוא לידי מסירות נפש, ורק עם מסירות נפש ניתן לכוון את הייחוד. אנו מכירים את הייחוד הקדוש לעקשן גדול, מי ידע מה הוא עושה שם.

ואכן נודע לאחר מכן שבאותו יום נסתלק היהודי הקדוש בי"ט תשרי הוה"מ סומות ועלה בסערה השמימה.

פטירתו

ביום המר והנמהר, יום א' תמוז, שבו ירדה חשכה גדולה לעולם, ואיבד העולם אחד מהעמודים הגדולים שעליהם נסמך, נפטר בשיבה טובה ושם טוב, הרה"ק רבי קלונימוס קלמן הלוי אפשטיין זיע"א, בעל מחבר הספר הקדוש "מאור ושמש".

הלווייתו נערכה בעיירה שבה עברו כל שנותיו, העיירה קראקוב, שבה זכה לגלות את ה' ותורתו, שבה התחתן וגילה את החסידות, ובאחרית ימיו היה בה לרבי החסידי הראשון שהפיץ בה את תורת החסידות.

את מקומו בהנהגת העדה המשיך בנו הרה"ק ר' אהרן, שאר בניו וחתניו היו אף הם למאורות גדולים, שאורם התפשט בפולין וגליציה. זיעומי"א